

תת"ע 1604/06/19 - ראובן עגמי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1604-06-19 מדינת ישראל נ' ראובן עגמי
תיק חיצוני: 14210907409

מספר בקשה: 2

ראובן עגמי ע"י ב"כ עו"ד רון מייסטר

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.6.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 4.6.19 כתב אישום המייחס לו עבירות של אי ציות לאות של שוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, ונהיגה בקלות ראש, עבירות מיום 29.3.19.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 10.6.19, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 6 חודשים.

בבקשה מיום 9.7.19 טען המבקש, כי עקב הזמן שעבר מיום זימונו ליום הדין, ובשל לחצי מעסיקו כלפיו במקום עבודתו, שכח בתום לב להגיע לדין ההקראה והורשע בהיעדרו; וכן נטען, כי המבקש טוען לחפותו, וכי חומר הראיות הקיים בתיק החקירה מגלה כי העבירה המתוארת בכתב האישום כלל אינה נכונה, ויצירת קשר העין כפי שמתואר על ידי השוטר הינה הרגשתו הסובייקטיבית, וכי המתואר בכתב האישום שונה בתכלית מהדו"ח המקורי בכתב יד שניתן למבקש.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות; ועל אף היעדר תגובת המשיבה; אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018)

ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/14 סאלם); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.07.2009):

"לכל אדם הזכות ליורו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בנסיבות העניין אין בטענת המבקש כי התבלבל במועד הדיון כדי להוות טעם המצדיק את אי ההתייצבות (ראו, ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279 (1985))."

ורע"פ 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3), 279, 280-281 (1985):

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יורו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרו וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט, עומס נוסף שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח, יישא בתוצאות שכחתו ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו."

וכן רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.06.2015):

"אין חולק, כי המבקש נעדר מן הדיון שנקבע ליום 10.11.2014, בטענה של שכחה, וכפי שהובהר בפסיקתו של בית משפט זה, אין בכך משום סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין."

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, לבד מטענה כללית לחפותו של המבקש, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

אין גם לקבל הטענה, כי הדו"ח המקורי שונה בתכלית מכתב האישום המודפס שהוגש לבית המשפט, שכן בדוח הזמנה לדין וכתב אישום רשם השוטר "נהגת ברכ הנל בקלות ראש בכך שלאחר שיצרת עמי קשר עין ברחת בידועך כי אסור לך לנהוג ללא ר.נ. בתוקף ורשיון רכב בתוקף וכשנסעתי אחריו וכרזתי לך לעצור בצד לא הקשבת ועקפת רכב מימין בדוד אלעזר ממזרח למערב כשיש שני נתיבים לכיון זה ולאחר מכן המשכת בנהיגה מהירה שסיכנה הולכי רגל ורכבים תוך שאתה מתעלם מהוראות בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

נהגת ברכ הנל ולא ציתת לאות שנתן לך שוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(2) לת"ת".

נוכח האמור בדו"ח, ומשהמבקש לא טען טענות מפורטות, ולא הגיש ראיות, המבססות את הטענה לחפותו, והמצביעות על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה; -בנסיבות אלה, המבקש לא הצביע על עיוות דין שנגרם לו, וודאי לא בעוצמה כדי להצדיק את ביטול פסק הדין בענייננו בעילה של עיוות דין.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ט, 12 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.